Буф

Елена и Костадин

Т'ије б'еја бр'ат и с'естра. Т'атко-му б'еше л'овција. Т'ој 'отепал дв'е јар'ебици. И д'ашол на-ж'ената да-ги н'аправи в'ечера. 'Ама 'едната јар'ебица ја-з'ешла м'ачката. И т'аја, ж'ената се-испл'ашила од-м'ажо и си-ја-с'екла 'едната гр'ада. Ја-н'апрајла в'ечера. С'еднале да-веч'ераа. Је-в'ели м'ажо на-ж'ената: "Шо-сл'атка в'ечера си-н'апрајла". Т'аја н'апоследно му-к'аза оти-од-гр'адата е-сл'атка в'ечерата. 'Елена и К'остадин сп'иеле. "Д'елим т'олку б'ило сл'атко м'есото от-ч'оек, 'ај да-го-зак'олиме К'остадин", р'екол м'ажо. Ама 'Елена н'е-спиеше. И с'абајлето ст'ана и му-в'ели на-бр'ато: "Б'ате, т'ате је-р'рече на-м'ама да-те-к'ол'ат. Ама-ј'аска ќе-с'една да-те-плета, т'и ќе-ми-го-з'емиш ч'ешело, и ќе-изб'егаме". Т'ака и напр'авиле. Од'ејќи по-п'ато му-се-пр'ипи в'ода на-К'остадина и т'ој је-в'ели на-'Елена: "Ќе-се-н'апија од-'ова в'ирчето в'ода". А т'аа му-в'ели: "Н'емој, бр'ате, ќе-ст'анеш в'ăк". Го-прод'олжиле п'ато. На-К'остадина му-се п'иело в'ода. Н'ашол др'уга тр'аталка. "Ќе-се-н'апија в'ода", је-р'екол на-'Елена. "Н'емој, бр'ате – р'екла т'аа – ќе-ст'аниш м'ечка". К'остадин п'ослуша и т'ие го-прод'олжиле п'ато. П'онагоре н'ајде уште-'една тр'аталка. И н'е-је-к'аза на-с'естра-му, се-н'апи в'ода и ст'ана 'елен. И т'ака изб'егаја дв'ајцата и се-сп'асија. 'Елена се-к'ачи на-една-т'опола, а бр'ат-је с'едеше до-к'орено и је-н'осеше с'екаква р'ана. 'Ама 'еден ц'арски с'ин 'отиде да-го-н'апива к'он'о в'ода. А к'он'о н'е-пије. Е-гл'еда во-кор'итото с'енката на-'Елена. И ц'арскиот с'ин кој-ќе-п'огледа, гл'еда ч'упа л'ична во-в'одата! И т'ој је-в'иде н'еја, з'еде четв'орица сл'уги за-да-је-с'ечи т'ополата. Д'ен'а ја-с'ечеја и не-м'ожеја да-је-к'утнат. 'Елено 'идеше н'оќа и је-л'ижеше да-ст'ани п'одебела. 'Ама б'аба к'одошка ја-'излага ч'упата да-се-св'али. Б'абата ја-кл'аваше цр'епната н'аопаку и Елена је-р'рече: "Б'або:, н'аопаку је-кл'аваш цр'епната". "К'ако, с'ине, к'ако, сл'ези на-б'аба да-је-к'ажиш!" Ч'упата се-'излага и сл'езе и ц'арските сл'уги 'одма ја-ф'атија и је-одн'есоа кај-ц'аро. Кога-'отиде бр'ат-је, н'е-је-н'ајде, и по-тр'агата 'отиде на-ц'арската п'алата и с'амоте м'ава со-р'огојте на-п'ортата. А ц'аро н'е-можи да-сп'ије. Др'угата в'ечер кл'але к'атран на-п'ортата и го-ф'атиле 'елено. И ст'ана ц'аро го-з'акла 'елено. С'ите ј'адеја, само-с'естра-му не-ј'адеше. К'оските ѓи-б'ереше и ѓи-п'осади во-град'ината. От-к'оските 'излезе н'ајубаф тр'ендафил.

(Васил Алабановски)